

**ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร**
**FACTORS AFFECTING THE SUCCESS OF ENTREPRENEURS IN SMALL AND MEDIUM
ENTERPRISES (SMES) IN BANGKOK METROPOLITAN AREA**

เกตุวดี มินสาคร¹ และปราณี เอี่ยมละออภักดี²

Ketwadee Minsakron¹ and Pranee Eamlaorpakdee²

สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย¹

อาจารย์ประจำสาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย²

Management Major, Business School, University of the Thai Chamber of Commerce¹

Lecturer in the Management Department, Business School, University of the Thai Chamber of Commerce²

Corresponding Author e-mail: ketwadee19@gmail.com

วันที่รับบทความ 26 พฤษภาคม 2568; วันที่แก้ไข 11 มิถุนายน 2568; วันที่ตอบรับ 4 กรกฎาคม 2568

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกและความได้เปรียบในการแข่งขันที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขต กรุงเทพมหานคร การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง และสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบค่าเอฟ และสมการถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ด้านอิสรภาพในการบริหารงาน ด้านความกล้าเสี่ยง และด้านการทำงานเชิงรุก มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 2) ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเทคโนโลยี และด้านกฎหมาย มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 3) ความได้เปรียบในการแข่งขัน ได้แก่ ด้านการเป็นผู้นำด้านต้นทุน ด้านการสร้างความแตกต่าง และด้านการตอบสนองรวดเร็ว มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 และข้อเสนอแนะคือ ผู้ประกอบการควรพัฒนาทักษะการบริหารที่ยืดหยุ่น มองหาโอกาสอยู่เสมอ และปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก และสร้างจุดแข็งทางการแข่งขัน และตอบสนองต่อลูกค้าอย่างรวดเร็ว เพื่อเสริมสร้างความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: ความได้เปรียบในการแข่งขัน; คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ; วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม; สภาพแวดล้อมภายนอก

Abstract

This research aims to study entrepreneurial characteristics, external environmental factors, and competitive advantages that influence the success of small and medium-sized enterprises (SMEs) in Bangkok. The study is quantitative research approach, with data collected through questionnaires distributed to a purposively selected sample of 400 SME entrepreneurs in Bangkok. Statistical methods used in the analysis include frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, and multiple regression analysis. The findings reveal that 1) Entrepreneurial characteristics, including autonomy in management, risk-taking, and proactiveness influence the success of SME entrepreneurs in Bangkok at the .01 level of statistical significance. 2) External environmental factors, including political, economic, social and cultural, technological, and legal aspects influence the success of SME entrepreneurs in Bangkok at the .01 level of statistical significance. 3) Competitive advantages, namely cost leadership, differentiation, and responsiveness influence the success of SME entrepreneurs in Bangkok at the .01 level of statistical significance. The findings entrepreneurs develop flexible management skills, continuously seek new opportunities, adapt to changes in the external environment, build strong competitive advantages, and respond rapidly to customer needs in order to enhance business success.

Keywords: Competitive Advantage; Entrepreneurial Characteristics; Small and Medium-sized Enterprises (SMEs); External Environment

บทนำ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยและกระจายรายได้สู่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยในปี 2566 GDP ประเทศไทยอยู่ที่ 17.9 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 จากปี 2566 ซึ่งสะท้อนถึงบทบาทของ SMEs ในการรักษาเสถียรภาพและสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจแม้ในภาวะชะลอตัว (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2568) ต่อมาในไตรมาสแรกของปี 2567 GDP MSME ขยายตัวร้อยละ 2.4 ชะลอลงจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 3.2 ขณะที่ GDP รวมประเทศขยายตัวเพียงร้อยละ 1.5 สะท้อนถึงบทบาทของ MSME ที่ยังคงมีความสำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดย่อมที่สุด (Micro) ที่ขยายตัวสูงสุตร้อยละ 2.9 อย่างไรก็ตาม ภาคเกษตรกรรมยังคงหดตัวอย่างมีนัยสำคัญถึงร้อยละ 9.0 อันเป็นผลมาจากภัยแล้งที่เกิดจากปรากฏการณ์เอลนีโญ และการเติบโตของ MSME ยังเผชิญกับความท้าทายหลายด้าน ได้แก่ ความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการวางแผนธุรกิจ การขาดทักษะด้านการตลาด ความยากลำบากในการเข้าถึงแหล่งทุน ขาดแคลนแรงงานฝีมือ และข้อจำกัดในการปรับใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สถานการณ์โลกและปัจจัยภายในประเทศ เช่น อัตราเงินเฟ้อ

อัตราดอกเบี้ย ค่าเงินบาท รวมถึงสถานการณ์ในประเทศเพื่อนบ้าน เป็นปัจจัยที่ผู้ประกอบการต้องติดตามอย่างใกล้ชิดในการวางแผนธุรกิจในปี 2567 จากสถานการณ์ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าปัญหาดังกล่าวข้างต้น ส่งผลในการประสบความสำเร็จของผู้ประกอบการที่ผ่านมามีผลกระทบให้ผู้ประกอบการเลิกดำเนินกิจการจำนวนมาก แม้จะมีตัวเลขการเลิกกิจการที่เพิ่มขึ้นถ้าเทียบกัน แต่จากการวิเคราะห์ก็สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการบริหารจัดการและดำเนินกิจการที่ควรเติบโตขึ้นของธุรกิจ ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จเพื่อเป็นเครื่องมือที่ช่วยชี้แนะหรือสามารถนำไปใช้ในการดำเนินกิจการ โดยความสำเร็จของผู้ประกอบการ เป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากการบริหารจัดการที่ดีและมีประสิทธิภาพของกิจการในการพัฒนาธุรกิจหรือสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจได้โดยใช้ความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการขององค์กร (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2568)

เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปได้ท่ามกลางภาวะเศรษฐกิจถดถอยและการแข่งขันที่รุนแรง ผู้ประกอบการจำเป็นต้องบริหารต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมศึกษาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจอย่างรอบด้านเพื่อนำไปปรับใช้กับกลยุทธ์ขององค์กร โดยผู้วิจัยเลือกศึกษาปัจจัยสำคัญ ได้แก่ คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการตามแนวคิดของ Lumpkin and Dess (1996) ซึ่งประกอบด้วย ความเป็นอิสระ นวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความกล้าแข่งขัน และการทำงานเชิงรุก รวมถึงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมองค์กรด้วย PESTEL และแนวคิดความได้เปรียบในการแข่งขัน เช่น การเป็นผู้นำด้านต้นทุน การสร้างความแตกต่าง และการตอบสนองตลาดอย่างรวดเร็ว ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ (ชมพูนุท ศรีพงษ์, 2567)

อย่างไรก็ตามวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในกรุงเทพมหานครถือเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของเมืองและของประเทศ ด้วยบทบาทในการสร้างงาน สร้างรายได้ และตอบสนองต่อความต้องการของตลาดที่มีความหลากหลาย โดยเฉพาะในภาคบริการ การค้า และธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งล้วนเป็นภาคส่วนสำคัญของเศรษฐกิจเมืองหลวง SMEs ยังเป็นพื้นที่ที่เอื้อต่อการเริ่มต้นธุรกิจใหม่ การบ่มเพาะนวัตกรรม และการเสริมสร้างความยืดหยุ่นทางเศรษฐกิจของชุมชนในเมือง (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2568) อีกทั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในกรุงเทพมหานครยังคงเผชิญกับปัญหาและความท้าทายหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นต้นทุนดำเนินงานที่สูงจากค่าครองชีพและค่าเช่าสถานประกอบการที่แพง การเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่ยังมีข้อจำกัด การขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะ และการปรับตัวด้านเทคโนโลยีที่ยังไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกธุรกิจ นอกจากนี้ ความไม่แน่นอนของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ รวมถึงนโยบายภาครัฐที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ยังส่งผลให้การวางแผนกลยุทธ์ระยะยาวของผู้ประกอบการ SMEs เป็นไปด้วยความยากลำบาก (ณัฐพล ฝ่ายเพชร, 2567)

ดังนั้นจากที่กล่าวมาข้างต้นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันและความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร เพื่อนำข้อมูลและผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้เสนอเป็นแนวทางพัฒนาศักยภาพในการประกอบธุรกิจให้สามารถเติบโตและแข่งขันได้นำไปสู่การประสบความสำเร็จในการดำเนินกิจการมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยลักษณะการเป็นผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร
- 3) เพื่อศึกษาความได้เปรียบในการแข่งขันที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ

คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างประสิทธิภาพของธุรกิจสามารถสะท้อนผ่านพฤติกรรมและทัศนคติในหลายมิติ หนึ่งในนั้นคือความเป็นนวัตกรรม ซึ่งหมายถึงความมุ่งมั่นในการคิดค้นและพัฒนาสินค้าหรือบริการใหม่ๆ โดยอาศัยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ การทดลอง และการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง นอกจากนี้ ผู้ประกอบการยังต้องแสดงออกถึงความกล้าในการรับความเสี่ยง โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอนสูง อีกมิติหนึ่งคือทัศนคติแบบเชิงรุก ซึ่งสะท้อนถึงการมองการณ์ไกล การแสวงหาโอกาสใหม่ในตลาด และความพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์หรือกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จมักมีความสามารถในการบริหารจัดการอย่างอิสระ สามารถตัดสินใจได้อย่างมั่นใจทั้งในระดับบุคคลและองค์กร เพื่อผลักดันให้บรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ของธุรกิจ สุดท้าย คือ ความกล้าเผชิญกับการแข่งขันอย่างสร้างสรรค์ โดยพยายามพัฒนาจุดแข็งของธุรกิจและตอบโต้คู่แข่งด้วยกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถรักษาความได้เปรียบและความมั่นคงในตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Lumpkin and Dess, 1996)

2. แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอก

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรเป็นสิ่งที่องค์กรไม่สามารถควบคุมได้ แต่กลับมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการกำหนดทิศทางและกลยุทธ์ของธุรกิจ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานและความสามารถในการแข่งขันในตลาด ปัจจัยเหล่านี้ครอบคลุมทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และกฎหมาย โดยแต่ละด้านล้วนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมของธุรกิจที่ต้องปรับตัวและรับมือให้ทันต่อสถานการณ์ เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและเพิ่มโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืน โดยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกจึงถือเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้องค์กรสามารถมองเห็นทั้งโอกาสและภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งการมองเห็นและเข้าใจปัจจัยเหล่านี้จะช่วยให้องค์กรสามารถวางแผนกลยุทธ์ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและความเปลี่ยนแปลงของตลาด ช่วยให้การตัดสินใจของผู้บริหารมีประสิทธิภาพมากขึ้น และนำไปสู่การปรับตัวเชิงรุกที่ตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงอย่างทันท่วงที (Francis J. Aguilar., 1967)

3. แนวคิดเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขัน

องค์กรสามารถอยู่เหนือคู่แข่งได้ หากสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ดีกว่า โดยเน้นคุณค่าและประโยชน์ที่ลูกค้าได้รับ กลยุทธ์หนึ่งคือการเป็นผู้นำด้านต้นทุน ด้วยการควบคุมต้นทุนให้ต่ำ ในขณะที่ยังรักษาคุณภาพสินค้าและบริการใกล้เคียงกับคู่แข่ง ทำให้เสนอราคาที่น่าสนใจและขยายส่วนแบ่งตลาดได้ อีกแนวทางคือการสร้างความแตกต่าง โดยพัฒนาสินค้าหรือบริการให้มีลักษณะโดดเด่นหรือมีคุณภาพเหนือกว่า ซึ่งช่วยสร้างภาพลักษณ์และความน่าสนใจในใจลูกค้า นอกจากนี้ การมุ่งเน้นตลาดเฉพาะกลุ่มยังช่วยให้องค์กรเข้าใจลูกค้าอย่างลึกซึ้ง และสามารถตอบสนองความต้องการได้ตรงจุด สร้างความภักดีและความถี่ในการซื้อซ้ำ กลยุทธ์เหล่านี้ล้วนเป็นเครื่องมือสำคัญที่องค์กรสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบริบทและเป้าหมายของตนเอง (Porter, 1980)

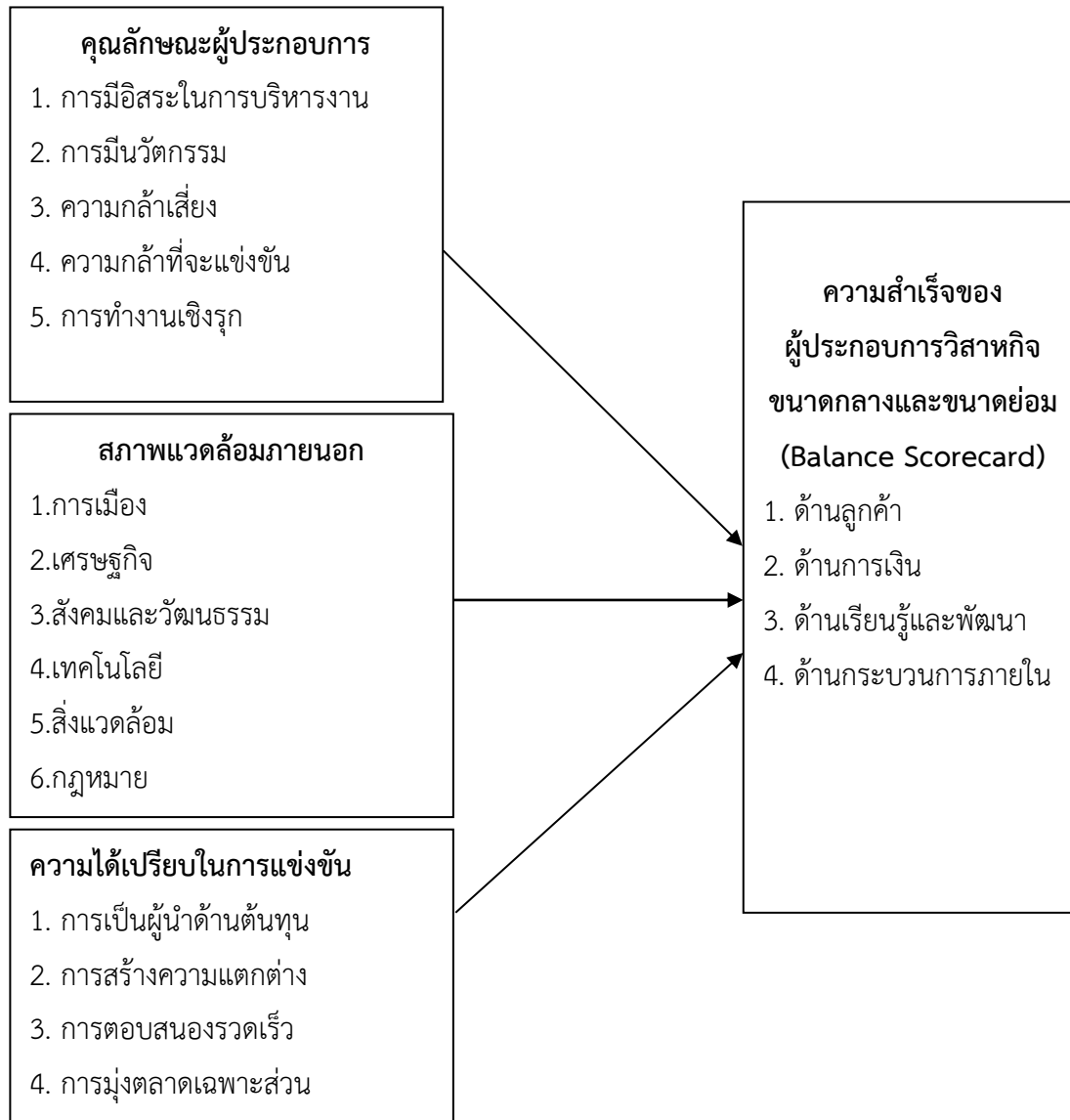
4. แนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จ ตามบาลานซ์สกอร์การ์ดโมเดล

การประเมินผลแบบสมดุลเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการพัฒนาองค์กรอย่างรอบด้าน โดยพิจารณาจาก 4 มุมมองที่เชื่อมโยงกัน ได้แก่ มุมมองด้านการเงิน ซึ่งเน้นการกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ชัดเจน เช่น การเพิ่มผลตอบแทนจากการลงทุน ลดต้นทุน หรือเพิ่มมูลค่ากิจการ เพื่อสะท้อนถึงความสามารถในการสร้างกำไรและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ มุมมองด้านลูกค้าเน้นการสร้างและรักษาความสัมพันธ์กับลูกค้าทั้งเก่าและใหม่ โดยมุ่งตอบสนองความต้องการและสร้างความผูกพันในระยะยาว อันเป็นผลให้เกิดความภักดีและการซื้อซ้ำ มุมมองด้านกระบวนการภายในมุ่งปรับปรุงและพัฒนาในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน ตั้งแต่การผลิต การบริการ ไปจนถึงการจัดจำหน่าย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณค่าของสินค้าและบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และสุดท้ายคือมุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา ซึ่งถือเป็นรากฐานสำคัญที่สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายในทุกด้าน โดยเน้นการพัฒนาทักษะ ความรู้ และศักยภาพของบุคลากรในองค์กร เพื่อให้สามารถปรับตัวและเติบโตได้อย่างต่อเนื่องในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (Robert S. Kaplan and David P. Norton , 1992)

ดังนั้น การศึกษาลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ สภาพแวดล้อมภายนอก ความได้เปรียบในการแข่งขัน และความสำเร็จของผู้ประกอบการ จึงเป็นแนวทางที่มีความเหมาะสม ช่วยให้เห็นภาพต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร ดังกรอบแนวคิดการวิจัยดังต่อไปนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ สภาพแวดล้อมภายนอก ความได้เปรียบในการแข่งขัน และความสำเร็จของผู้ประกอบการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณที่มุ่งวิเคราะห์ลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ สภาพแวดล้อมภายนอก ความได้เปรียบในการแข่งขัน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเก็บข้อมูลจากพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประชากรในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร ที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ณ ปี 2566 จำนวน 530,126 ราย และใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ราย ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลข้อมูลทั่วไป โดยแบบสอบถามมีลักษณะแบบเลือกตอบ 2) ลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ให้เลือกความเห็น 5 ระดับ 3) สภาพแวดล้อมภายนอก ให้เลือกความเห็น 5 ระดับ 4) ความได้เปรียบในการแข่งขัน ให้เลือกความเห็น 5 ระดับ

และ 5) ความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร ให้เลือกความเห็น 5 ระดับ ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้ผ่านการทดสอบความเหมาะสมและความเชื่อมั่น โดยการทดลอง (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 ราย จากนั้นวัดความน่าเชื่อถือของเครื่องมือด้วยค่า Cronbach's Alpha ที่มีค่าเท่ากับ 0.920 แสดงถึงความน่าเชื่อถือที่สูง สามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเก็บข้อมูลดำเนินการระหว่างเดือนมีนาคม ถึงเมษายน 2568 โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปแจกผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใน เขตจังหวัดกรุงเทพมหานครและอธิบายลักษณะของแบบสอบถาม โดยส่งตามช่องทางต่าง ๆ เช่น อีเมล โลกออนไลน์ รวมถึงการส่งลิงค์ Google Form เพื่อส่งแบบสอบถามออนไลน์ ข้อมูลที่ได้ถูกวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อสรุปภาพรวมข้อมูล รวมถึงวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร

H₀: คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ด้านอิสระในการบริหารงาน ด้านความมีนวัตกรรม ด้านความกล้าเสี่ยง ด้านความสามารถในการแข่งขัน และด้านการทำงานเชิงรุก ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร

H₁: คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ด้านอิสระในการบริหารงาน ด้านความมีนวัตกรรม ด้านความกล้าเสี่ยง ด้านความสามารถในการแข่งขัน และด้านการทำงานเชิงรุก มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ และ ความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(ค่าคงที่)	.939	.171		5.478	.001**
ด้านอิสระในการบริหารงาน	.237	.025	.36	9.344	.001**
ด้านความมีนวัตกรรม	.043	.043	.048	1.013	.312
ด้านความกล้าเสี่ยง	.251	.043	.288	5.808	.001**
ด้านความสามารถในการแข่งขัน	.032	.051	.043	.623	.533
ด้านการทำงานเชิงรุก	.240	.046	.298	5.23	.001**
R = .710, R Square = .505, Adjusted R Square = .499, ** = .01					

จากตารางที่ 1 จากวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression) ระหว่างคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการและความสำเร็จของผู้ประกอบการ พบว่า ค่า $R = .710$ และค่า Adjusted R Square = .499 ซึ่งหมายความว่าตัวแปรอิสระในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานครได้ร้อยละ 49.90 สำหรับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านอิสรภาพในการบริหารงาน ($B = .237$, Sig. = .001) ด้านความกล้าเสี่ยง ($B = .251$, Sig. = .001) และด้านการทำงานเชิงรุก ($B = .240$, Sig. = .001) ซึ่งทั้งสามตัวแปรนี้ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในขณะที่ด้านความมีนวัตกรรม ($B = .043$, Sig. = .312) และด้านความสามารถในการแข่งขัน ($B = .032$, Sig. = .533) ไม่แสดงอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 2 สภาพแวดล้อมภายนอก มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร

H_0 : สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเทคโนโลยี ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านกฎหมาย ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเทคโนโลยี ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านกฎหมาย มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณของสภาพแวดล้อมภายนอก และความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร

สภาพแวดล้อมภายนอก	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(ค่าคงที่)	1.148	.128		8.971	.001**
ด้านการเมือง	.072	.022	.122	3.277	.001**
ด้านเศรษฐกิจ	.402	.031	.493	12.778	.001**
ด้านสังคมและวัฒนธรรม	.091	.040	.118	2.269	.024*
ด้านเทคโนโลยี	.089	.038	.124	2.33	.020*
ด้านสิ่งแวดล้อม	.045	.037	.063	1.206	.228
ด้านกฎหมาย	.144	.032	.210	4.499	.001**
R = .782, R Square = .611, Adjusted R Square = .605, * = .05, ** = .01					

จากตารางที่ 2 จากวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression) ระหว่างด้านสภาพแวดล้อมภายนอกกับความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ค่า $R = 0.782$ และค่า Adjusted R Square = .605 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดใน

โมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานครได้ร้อยละ 60.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวแปร พบว่า มี 5 ปัจจัยที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ (B = .402, Sig. = .001) ด้านกฎหมาย (B = .144, Sig. = .001) ด้านเทคโนโลยี (B = .089, Sig. = .020) ด้านสังคมและวัฒนธรรม (B = .091, Sig. = .024) และด้านการเมือง (B = .072, Sig. = .001) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 3 ความได้เปรียบในการแข่งขัน มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร

H₀: ความได้เปรียบในการแข่งขัน ได้แก่ ด้านการเป็นผู้นำด้านต้นทุน ด้านการสร้างความแตกต่าง ด้านการตอบสนองรวดเร็ว และด้านการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน ไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร

H₁: ความได้เปรียบในการแข่งขัน ได้แก่ ด้านการเป็นผู้นำด้านต้นทุน ด้านการสร้างความแตกต่าง ด้านการตอบสนองรวดเร็ว และด้านการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณของความได้เปรียบในการแข่งขัน และความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ความได้เปรียบในการแข่งขัน	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(ค่าคงที่)	2.188	.158		13.848	.001**
ด้านการเป็นผู้นำด้านต้นทุน	.091	.033	.139	2.777	.006**
ด้านการสร้างความแตกต่าง	.193	.039	.278	5.022	.001**
ด้านการตอบสนองรวดเร็ว	.155	.039	.215	3.965	.001**
ด้านการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน	.017	.024	.032	.729	.467
R = .538, R Square = .289, Adjusted R Square = .282, * = .05, ** = .01					

จากตารางที่ 3 จากวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression) ระหว่างความได้เปรียบในการแข่งขันและความสำเร็จของผู้ประกอบการ พบว่า ค่า R = .538 และค่า Adjusted R Square = .282 ซึ่งหมายความว่าตัวแปรอิสระในโมเดลสามารถอธิบายความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานครได้ร้อยละ 28.20 สำหรับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านการเป็นผู้นำด้านต้นทุน (B = .091, Sig. = .006) ด้านการสร้างความแตกต่าง (B = .193, Sig. = .001) และด้านการตอบสนองรวดเร็ว (B = .155, Sig. = .001) โดยทั้งสามตัวแปร

นี้ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร

อภิปรายผลการวิจัย

1. คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ด้านอิสรภาพในการบริหารงาน ด้านความกล้าเสี่ยง และด้านการทำงานเชิงรุก ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ประกอบการที่มีอิสระในการตัดสินใจ สามารถบริหารจัดการธุรกิจด้วยตนเองอย่างอิสระ มักจะมีโอกาสในการประสบความสำเร็จสูงกว่า โดยสอดคล้องกับงานของ Lumpkin and Dess (2005) กล่าวว่า อิสรภาพในการบริหารงานช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว มีความยืดหยุ่นในการปรับตัว และช่วยให้องค์กรมีความคล่องตัวในการดำเนินงาน และงานวิจัยของธนะพัฒน์ วิริต (2565) กล่าวว่าผู้ประกอบการที่กล้าลงทุน กล้าตัดสินใจในสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน และมีความพร้อมที่จะเผชิญหน้ากับความเสี่ยง จะสามารถสร้างโอกาสใหม่ ๆ ในการขยายธุรกิจได้มากกว่าผู้ประกอบการที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าความกล้าเสี่ยงช่วยส่งเสริมโอกาสการเติบโตและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันระยะยาวของธุรกิจ สอดคล้องกับแนวคิดของ Miller (1983) และสอดคล้องกับบรรลัทธิ์ ศุภมงคลชัย (2566) ที่เน้นว่าความมีนวัตกรรมและความสามารถในการแข่งขันเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจ โดยความแตกต่างนี้อาจมีสาเหตุจากลักษณะของธุรกิจที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่าง หรือบริบททางเศรษฐกิจในแต่ละพื้นที่ที่แตกต่างกัน

2. สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ปัจจัยด้านเทคโนโลยี และปัจจัยด้านกฎหมาย มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยี และกฎหมาย ส่งผลในเชิงบวก ขณะที่ปัจจัยด้านการเมืองส่งผลเชิงลบต่อความสำเร็จของธุรกิจ อย่างไรก็ตาม ไม่พบว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความหลากหลายของสังคมเมืองใหญ่ที่เอื้อต่อพฤติกรรมผู้บริโภคซึ่งเปิดกว้างต่อสินค้าและบริการใหม่ๆ ประกอบกับการเข้าถึงเทคโนโลยีที่สะดวกและแพร่หลาย ทำให้ผู้ประกอบการสามารถพัฒนาธุรกิจให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดได้อย่างคล่องตัว ขณะเดียวกัน การสนับสนุนจากภาครัฐในด้านกฎหมายและนโยบายที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ เช่น การลดขั้นตอนทางราชการหรือการสนับสนุนด้านเงินทุนยังช่วยสร้างความมั่นใจและเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และความไม่ต่อเนื่องของมาตรการสนับสนุน ซึ่งล้วนสร้างความกังวลให้แก่ผู้ประกอบการ และอาจเป็นอุปสรรคต่อการวางแผนธุรกิจในระยะยาว อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์ไม่พบว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการในพื้นที่ดังกล่าว อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการสามารถปรับตัวต่อภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงได้ในระดับหนึ่ง และลักษณะของธุรกิจในเขตเมืองส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากสิ่งแวดล้อม เช่น

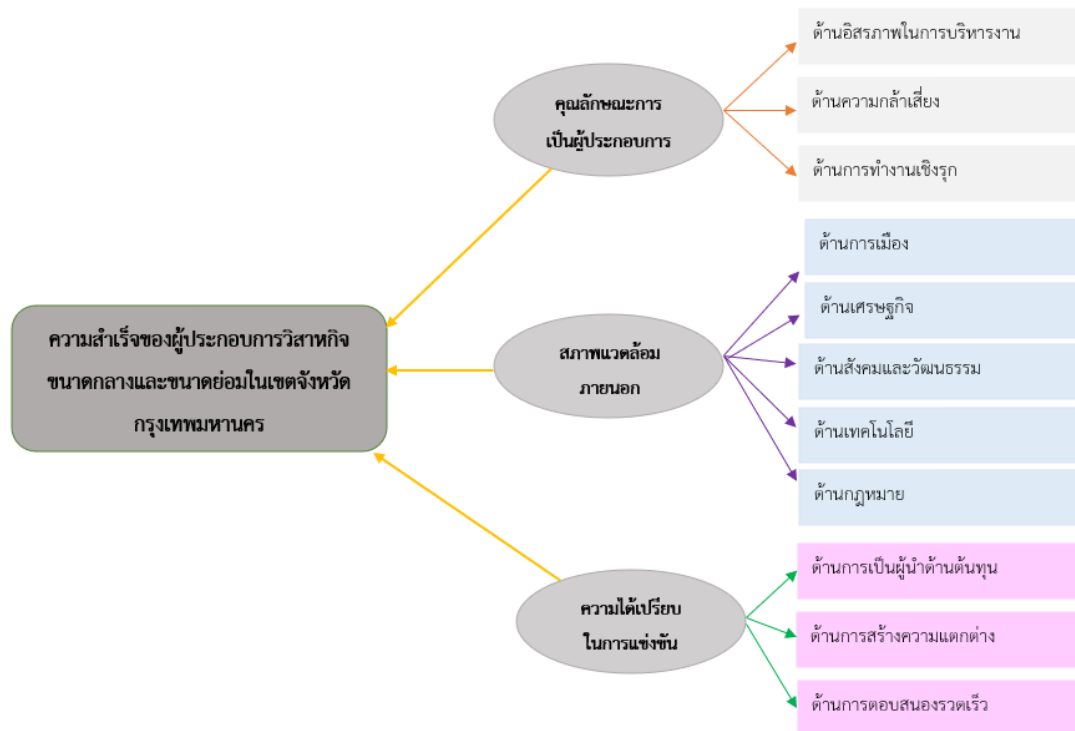
ปัญหาภัยธรรมชาติหรือมลภาวะ โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ Çitilci and Akbalik (2020) รวมทั้งงานศึกษาของนิวิรัตน์ วิจิตรกุลสวัสดิ์ (2567) ที่ชี้ให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินธุรกิจ ทั้งในแง่ของค่านิยม พฤติกรรมผู้บริโภค และความต้องการของตลาด สอดคล้องกับงานของณัฐพล ฝ่ายเพชร (2567) ที่ระบุว่าเทคโนโลยียมาใช้ในการบริหารจัดการ และการดำเนินงานภายในองค์กร ไม่ว่าจะเป็นด้านการผลิต การตลาด หรือการบริหารจัดการข้อมูล เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงผลการศึกษาของพงษ์พิพัฒน์ มัลลิกะมาลย์ (2567) ที่ชี้ให้เห็นว่า การขยายตัวของเศรษฐกิจในระดับมหภาค ยังช่วยสร้างโอกาสในการค้า การบริโภค และการลงทุน ซึ่งเป็นแรงสนับสนุนต่อการเติบโตของยอดขายและผลกำไรของธุรกิจ และแนวคิดของ Nitank and Trivedi (2016) ที่อธิบายว่า สถานการณ์ทางการเมืองที่ไม่แน่นอน นโยบายที่ไม่ชัดเจน หรือการเปลี่ยนแปลงนโยบายบ่อยครั้ง ส่งผลให้ผู้ประกอบการไม่สามารถวางแผนการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความเสี่ยงและความไม่แน่นอนในการตัดสินใจลงทุนในระยะยาวได้

3. ด้านความได้เปรียบในการแข่งขันกับความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความได้เปรียบในการแข่งขัน ได้แก่ ด้านการเป็นผู้นำด้านต้นทุน ด้านการสร้างความแตกต่าง และด้านการตอบสนองรวดเร็ว ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการควบคุมต้นทุนให้มีประสิทธิภาพยังเป็นปัจจัยที่ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันในตลาด ซึ่งสอดคล้องกับ Porter (1980) ที่เสนอว่าการมีต้นทุนที่ต่ำช่วยให้ธุรกิจสามารถกำหนดราคาที่แข่งขันได้ และสามารถดำรงอยู่ในตลาดได้อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะกลยุทธ์ด้านการสร้างความแตกต่างแสดงให้เห็นอิทธิพลที่สูงสุดต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ อีกทั้งสอดคล้องกับหลักการของ Agile Organization ซึ่งชี้ให้เห็นว่าองค์กรที่สามารถปรับตัวและตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็วจะมีโอกาสรอดและเติบโตในสภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอน สอดคล้องกับแนวคิดของจักร ศิริรัตน์ (2566) ที่ระบุว่าผู้ประกอบการที่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้อย่างทัน่วงที่จะสามารถเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้าส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของเจนปรียา แคล้วสูงเนิน (2567) ซึ่งระบุว่าการสร้างความสามารถในการแข่งขันที่สำคัญสามารถทำได้ผ่านกลยุทธ์ด้านการสร้างความแตกต่าง แสดงให้เห็นอิทธิพลที่สูงสุดต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ ผลลัพธ์นี้ชี้ให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่มีการนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการที่แตกต่างจากคู่แข่งอย่างชัดเจน จะสามารถสร้างความพึงพอใจของลูกค้าได้ดีกว่าส่งผลให้ธุรกิจสามารถรักษาลูกค้าเดิมเพิ่มลูกค้าใหม่ และเพิ่มโอกาสในการเติบโตของธุรกิจในระยะยาวได้

สรุปองค์ความรู้

ข้อค้นพบจากการศึกษานี้พบว่า 1) คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพในการบริหารงาน ด้านความกล้าเสี่ยง และด้านการทำงานเชิงรุก 2) สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านกฎหมาย และ 3) ความได้เปรียบในการแข่งขัน ได้แก่ ด้านการเป็นผู้นำด้านต้นทุน ด้านการสร้างความแตกต่าง และด้านการ

ตอบสนองรวดเร็ว ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยสามารถสร้างเป็นภาพดังนี้

ภาพที่ 2 สรุปองค์ความรู้จากข้อค้นพบ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาแนวคิดเชิงผู้ประกอบการอย่างเป็นรูปธรรม โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างทักษะในการตัดสินใจ การคิดเชิงนวัตกรรม และการมีความกล้าในการริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ เพื่อให้สามารถปรับตัวและรับมือกับความไม่แน่นอนทางธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผู้ประกอบการวิสาหกิจฯ ควรให้ความสำคัญกับการติดตามและใช้ประโยชน์จากปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น แนวโน้มทางเทคโนโลยี พฤติกรรมผู้บริโภค และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาปรับกลยุทธ์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากความผันผวนของสถานการณ์ภายนอก

3. ผู้ประกอบการฯ ควรให้ความสำคัญกับการมุ่งสร้างและรักษาความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการลดต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่กระทบต่อคุณภาพของสินค้าและบริการ การพัฒนาเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของธุรกิจ และการตอบสนองต่อลูกค้าอย่างรวดเร็วและตรงความต้องการ เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าและรักษาส่วนแบ่งทางการตลาด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยควรพิจารณาขยายขอบเขตของตัวแปรในการศึกษาให้ครอบคลุมประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น เช่น การเลือกเจาะจงธุรกิจ เพื่อให้ผลการวิจัยมีความชัดเจนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างตรงจุด นอกจากนี้ การเลือกใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเฉพาะการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้สามารถเข้าใจมุมมองของผู้ประกอบการในเชิงลึกถึงปัญหาและอุปสรรคในการประกอบการ และนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จักร ศิริรัตน์. (2566). รูปแบบการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 7(2), 479-499.
- เจนปรียา แคล้วสูงเนิน. (2567). นวัตกรรมสีเขียว การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ความได้เปรียบทางการแข่งขันและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียที่มีต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง. *วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย*, 6(5), 1031-1044.
- ชมพูนุท ศรีพงษ์. (2567). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- ณัฐพล ฝ่ายเพชร. (2567). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จธุรกิจรับเหมาก่อสร้างขนาดเล็ก (ทุนจดทะเบียนหนึ่งล้านถึงสองล้านบาท) ในจังหวัดขอนแก่น. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 14(3), 234-247.
- ธนะพัฒน์ วิริต. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จการดำเนินธุรกิจ (SMEs) จากสภาวะการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของผู้ประกอบการในจังหวัดปทุมธานี. *วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย*, 6(2), 458-473.
- นิวัฒน์ วิจิตรกุลสวัสดิ์. (2567). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร. *วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย*, 6(1), 114-125.
- วรรัตน์ ศุภมงคลชัย. (2566). อิทธิพลของการรับรู้สภาพแวดล้อมภายนอกและคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน และความสำเร็จในการดำเนินงานของเกษตรกรผู้ปลูกมะพร้าวในพื้นที่จังหวัดราชบุรี [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร].

- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2568). *ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไตรมาสที่ 1/2568 Gross Domestic Product : Q1/2025*. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=13214&filename=QGDP_report
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2568). *SME Monthly Report*. สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. https://www.sme.go.th/uploads/file/20250523-105007_SME_Report_4-68.pdf
- Çitilci, T. & Akbalık, M. (2020). *The importance of PESTEL analysis for environmental scanning process*. In Dinçer, H. & Yüksel, S. (eds.), *Handbook of research on decision-making techniques in financial marketing* (pp. 336-357). Hershey, PA: IGI Global.
- F. J. Aguilar. (1967). *Scanning the Business Environment*. MacMillan Co.
- Kaplan, R. S., & Norton, D. P. (1992). The balanced scorecard Measures that drive performance. *Harvard Business Review*, 70(1), 71–79.
- Lumpkin, G. T., & Dess, G. G. (1996). Clarifying the entrepreneurial orientation construct and linking it to performance. *Academy of Management Review*, 21(1), 135–172.
- Miller, D. (1983) The Correlates of Entrepreneurship in Three Types of Firms. *Management Science*, 29, 770-791.
- Porter, M. E. (1980). *Competitive strategy: Techniques for analyzing industries and competitors*. Free Press.
- Rastogi, N., & Trivedi, K. M. (2016). Pestle Technique A Tool to Identify External Risks in Construction Projects. *International Research Journal of Engineering and Technology (IRJET)*, 3, 384-388.